
JAUNGOIKOAREN BILLA

RAISA ETA JACQUES MARITAIN

Ez-sinistetik sinismenerako bidea, sarri askotan luzea eta nekez bete izaten da. Baiña gogo onez argi-billa dabillanak, azkenean Jaungoikoa aurkitu, eta barruko zorionez beteko da.

Adibide bat.

Jacques eta Raissa Maritain, senar-emazteak, neke eta larritasun askoren ondoren, zelan azkenean Jaungoikoa aurkitu eben, orain ikusiko dogu.

Raissa Andreak berak esango dausku zelan gertatu zan.

Amasei urte nituan... Gaztetan gauzak garbi ikusten dira, eta ni be neure buruz pentsatzen asi nintzan.

Paris'eko unibertsitatean ikasle nintzan, Sorbona izen andikoan... 1914 garren guda aurreko urteak ziran. Garai aretan zientziak aurrerapen andiak egin ziran, eta nik, beste jakintsu askok legez, zientziaz dana eskuetan euki-ko nebala, uste neban.

Geologia ikasi neban, baita fisiologia, botanika eta enbriologia be... Onan izadian –naturan– ZER jazoten zan jakin al izan neban. Baiña ez zan niretzat naiko. Nik izadian ZER gertatzen zan bakarrik ez, nik baita ZERGATIK gertatzen zan jakin gura neban.

Bein, irakasle bateri –Lapike izenekoa– itandu neutsan: "Jauna, zuk enbriologian arrautza batetik txita zelan ateratzen dan erakutsi dauskuzu, baiña jakin gure neuke, ZERGATIK edo NOK emoten dautson arrautza orreri, ainbesteko maillatan berotu ezker, txita ateratako indarra?"

Eta irakasleak erantzun eustan: "Zuk on ala dala jakin egizu. ZERGATIK on olan gertatzen dan, zure jakin-nai ori, mistikuen amets zoro bat, besterik ez da". Erantzun zozo onegaz Sorbona'ko irakasleengan neukan uste on guztia galdu neban...

Baiña nik beti ZERGATIK, ZERGATIK neure buruari itanduten neutsan, eta ez eustan inok be erantzun egokirik emoten.

20 edo 21 urte nituala ikasle lagun gazte bat ezagutu neban. Mutil jatorra zan. Jacques Maritain eban izen-abizena. Arek be, nik legez, ZERGATIK ori buruan sartuta eukan. Biok Egiaren billa genbilzan. Zergatik eta zertara-

ko bizi gara? Ona naiz gaiztoa izatea bardin da? Non dago Egia?

Bein nik Jacques'eri esan neutsan: "Egia non dagoan eta mundu onetan zertarako gagozan ezin jakin ba'dogu, obe da gure burua iltea, eta akabo... Ni betiko illunpe onetan ezin naz bizi".

Egi-billa onetan nenbillela Leon Bloy jakintsuaren liburu bat irakurri neban. Liburu aretan onelako zerbait esaten eban: "Egia jakiteagatik bizitza emongo neuke. Justizia maite dot. Jainko Jaungoikoaren billa nabil".

Jacques'ek eta biok eskutitz bat egin geuntsan, guk be problema bardiña geunkela, adieraziz... Arek bereala erantzun euskun: "Gazte maiteok, ni zarra naz, baiña zuek ezagutzea gure neuke. Goibel-triste dagoenari poza emotea da nire atsegirik andiena. Zatoze nigana".

.V *

Joan giñan, bada, Leon ikustera. Oso pozik artu ginduzan bere etxean. Oso txiro bizi zan, baiña edozeiñeri laguntza emoteko beti prest.

Gu ez giñala kristiñauak, esan... eta gero galdera au egin geuntsan: "Munduko aberastasunak itzi, eta ain pobre-txiro bizitzeko indarra, nondik ateraten dozu? Eta on egiten dozunean, nok emoten dautsu biotzeko poz on?... Gu ez gara pozik bizi!

Leon'ek patxadaz eta nasai-nasai erantzun euskun: "Jaungoikoak, fedeak. Ori da nire indarra.

Leon Bloy guretzat igarle-profeta bat izan zan. Jaungoikoak guri bialdutako argi barri bat...

***

Andik urte betera bateoa artu genduan Paris'eko eleiza txiki batean. Leon izan zan gure aitabitxi... Sekulan ez dot alako pozik neure bizitza guztian nabaitu. Eta poz onek neure bizitza guztian lagundu daust.

GOIKOETXEA' TAR IÑAKI